

da Højre og de Moderate gik sammen ude i Landet, sig paany, idet Højre og de Moderate gaa sammen i Kredsene om at bekæmpe Venstrereformpartiet. Det er Virkeligheden, og det kan lidet nytte, at man søger at hindre det, naar man ikke har Magt til at hindre det. Jeg ved, at den højtærede Minister med al sin gode Villie, som jeg respekterer ham for, ikke kan hindre det. Daglig ser man denne Bevægelse finde Sted, og den øges stærkere og stærkere. Det kan da ikke undgaas, at vi fra vor Side maa vende os mod den, at vi maa møde den. Vi kunne ikke rolig staa og tage mod fælles Angreb fra de Sider. Derfor kan jeg ikke se bedre end, at det ikke ser godt ud for Sagens Ordning. Jeg kan ikke se, at der virkelig kan blive et Samarbejde og Sagen kan blive ordnet, saaledes som Tingene nu ligger for". —

Forsvarsministeren (F. Sp. 6344): „Det ærede Medlem anerkendte, at jeg havde udtalt, at efter mit Skøn var den Del af Udvalget, som han repræsenterer, og Regeringen enige i saare væsentlige Hovedtræk af Forsvarsplanen og man kan vel sige i Grundbetragtningen af vort Forsvarsvæsenes Ordning Men, sagde det ærede Medlem saa, han vilde ønske, at jeg havde ladet Handling følge paa Ordene og ogsaa i Handlingen havde anerkendt, at vi virkelig var enige i det væsentlige, og der mente det ærede Medlem, at den Handling af mig, som ikke svarede til Ordene, var den, at jeg fastholdt, at Københavns Sikring mod Landsiden maatte at Regeringen gøres til et Kabinetsspørgsmaal Der er imidlertid ingen som helst Modsætning i dette, at man kan erkende, at man er enig med en anden Part i en saare væsentlig Ting, ja, om det væsentligste, og at der dog kan være et eller flere maaske ogsaa væsentlige Punkter tilbage, som man er uenig om, saa at ogsaa dette, hvorom der er Uenighed, maa betragtes som et Hovedtræk og et Hovedtræk, som man maatte kræve gennemført for at faa en forsvarlig Ordning. Det ærede Medlem kendte ogsaa meget godt mit Standpunkt i saa Henseende. Det blev sagt ved Forsvarslovforslagenes Forelæggelse, og det er blevet sagt ved alle senere Behandlinger af disse, hvor jeg har haft Ordet. . . . Jeg vil slutte med at sige, at jeg i et og alt fastholder Rigtigheden af den Grundbetragtning, jeg gjorde gældende i min første Tale her ved Forsvarslovenes anden Behandling; men til en Samvirken skal der naturligvis to, og det ligger ogsaa i menneskelige Vilkaars Natur, at naar der er to Parter, og den ene vil Krig, kan den anden ikke undgaa den. Men jeg fastholder ubetinget Rigtigheden af den Grundopfattelse, jeg gjorde gældende, og som, saa vidt jeg kan se, falder nøje sammen med, hvad der af det ærede Medlem faa Dage forinden var udtalt“.

J. C. Christensen (F. Sp. 6351): „Jeg kan kun henvise til mine Udtalelser i Gaar. Jeg ser ikke, at den ærede